

NIEUWSBRIEF

INHOUD

Van het bestuur	1
Vragen aan Patty Slofstra	2
Nieuws van de coördinatoren.....	3
Bijzondere trouwlocatie.....	3
Open middag Hospice	4
Symposium 5 oktober 2022	4
Interview met Joke Franken.....	5
Kathy stopt als coördinator	5
Nieuws van de vrijwilligersraad	6
De dood van Maria	6
Jubilarissen.....	7
Presentatie bij u	7
Financiële ondersteuning	7
Stichting vrienden van	8
Colofon	8

Van het bestuur

Fijn om u weer via onze nieuwsbrief mee te mogen nemen in het mooie werk en de ontwikkelingen van ons hospice. We zijn al weer gearriveerd in de lente van 2023 en krijgen nauwelijks kans terug te kijken op ons jubileumjaar 2022 welke we, dankzij de inzet van velen, hebben mogen markeren. Een mooi en geslaagd symposium, een prachtige nieuw vervaardigde belevingsfilm die kan worden gebruikt bij informatiebijeenkomsten over ons hospice en een feestelijke dag voor onze vrijwilligers, waren hoogtepunten.

Mooi om in dankbaarheid terug te mogen zien op wat is bereikt, maar de praktijk van alle dag vraagt weer om adequaat om te gaan met nieuwe ontwikkelingen. Onze nog niet zo oude beleidsnota is inmiddels al weer geactualiseerd, (kijkt u hiervoor rustig naar onze website), er is een contract gesloten met Verian thuiszorg als onze nieuwe partner voor wat betreft de verpleegkundige inzet en we hebben weer een nieuw aantal gemotiveerde vrijwilligers mogen verwelkomen.

Enige zorg is er over de ontwikkelingen rond de financiering van de hospice zorg. De ziektekostenverzekeraars volgen niet helemaal het advies van de Zorgautoriteit ten aanzien van de vergoeding van de verpleegkundige dienstverlening, hetgeen op korte termijn onzekerheid geeft over financiële uitkomsten. Verwacht mag worden dat hier landelijk nader overleg zal worden gevoerd ten einde de benodigde duidelijkheid en voldoende middelen te verschaffen. We zijn bezig onze contacten met Noaberhulp Zutphen e.o aan te halen en voeren regelmatig overleg met collega hospices om ervaringen en ontwikkelingen uit te wisselen. Voor de tweede helft van dit jaar staat een beschouwing van een mogelijke verdere facilitering binnen de palliatieve dienstverlening en onze kamercapaciteit op de rol.

Kortom, er wordt weer met volle aandacht gewerkt aan de mooie en gewaardeerde zorg van ons Hospice Zutphen. Dank aan alle vrijwilligers en professionele medewerkers voor hun inzet, betrokkenheid en aandacht.

Wij blijven u op de hoogte houden van ons werk.

Jan Bouwman,
voorzitter bestuur Hospice Zutphen

VRAGEN AAN PATTY SLOFSTRA

Huisarts

- Door Pauline Plantenga en Herma Loman -

De medische zorg voor de gasten in het hospice wordt in principe verleend door de eigen huisarts. Voor mensen die op grote afstand wonen, heeft het hospice een afspraak met een drietal ervaren Zutphense huisartsen die deze zorg kunnen overnemen. Patty Slofstra is één van hen. Zodra er een gast van 'buitenaf' komt, neemt de coördinator of een verpleegkundige contact op en wordt gekeken wie van de artsen op dat moment ruimte heeft voor de zorg.

Hoe kwam je er toe om (huis)arts van het hospice te worden en wat is je motivatie om dit werk te doen?

Patty vertelt hoe ze haar rol als huisarts ziet "je bent dokter van de mens en niet dokter van de ziekte. Dat betreft het hele leven van wie tot graf en alles wat daarbij hoort. De laatste fase is dan weliswaar een verdrietige maar ook vaak heel mooi en rijk. Er valt ballast weg en heel veel dingen zijn niet meer relevant; je relatie met een patiënt wordt dan wezenlijk anders. Het is een extra uitdaging om met mensen van buiten, waarvoor je helemaal nieuw bent, in korte tijd zo'n band op te bouwen."

Vlak na het afronden van haar opleiding tot huisarts, nam ze een praktijk over en kwam al vrij snel in aanraking met redelijk veel heel zieke – ook jonge – mensen die overleden. Dat was voor haar de aanleiding om de opleiding palliatief consulent te gaan doen. Dit betreft een specialisatie na de studie Huisartsengeneeskunde.

Ten tijde van de verhuizing van het hospice van Brummen naar Zutphen werd ze gevraagd om ook hier huisarts te worden. Dat was een bijzonder moment aangezien haar oma juist één van de eerste gasten was geweest.

Wat is voor jou de meerwaarde van een hospice in vergelijking met een thuissituatie?

"Dat ligt op de eerste plaats heel erg aan de thuissituatie. Is er een partner of heb

je voldoende zorg om je heen om thuis te kunnen blijven? Ondanks dat kan er een moment aanbreken waarin de naaste(n) te veel in een zorgverlenersrol terecht komt. Je komt dan niet meer toe aan partner-zijn. Je wordt zo in beslag genomen omdat je overal de regie over moet hebben, dat je niet meer toekomt aan je eigen rouwproces en aan het afscheid nemen." Het komt ook steeds meer voor dat mensen alleen wonen en dat de zorg onvoldoende te organiseren valt. In het hospice kun je als naaste blijven helpen en meedenken, maar "het praktische geneuzel valt weg". Die last wordt van je overgenomen en er komt rust.

Hoe ervaar je in het algemeen de sfeer, hier?

De rust is overigens het meest kenmerkend voor deze plek, volgens Patty "er is iets met deze plek. Als je hier binnen stapt, voel je iets spiritueels, misschien omdat het een kerk is geweest." Dat hoort ze ook van gasten en bezoekers.

Een mooie herinnering heeft ze zelf aan de keer dat ze hier met haar zieke oma in de stilte buiten zat. Ze was zwanger en boven hen cirkelde een ooievaar. Een verschijnsel wat toen nog redelijk zeldzaam was. Hier kwam alles bij elkaar.

Wat houdt het werk / de werkzaamheden als huisarts, hier, in?

Het belangrijkste is het contact. Zeker aangezien mensen hier relatief korte tijd

verblijven en die fase wél intensief is. Patty komt dan ook niet alleen als daar medisch gezien een aanleiding toe is. Zeker één keer per week bezoekt ze hen en dat wordt vaker naarmate dat gewenst is, bijvoorbeeld in het geval van complicaties of palliatieve sedatie. Echt intensief wordt het wanneer er sprake is van euthanasie.

Patty is erg blij met het feit dat de mogelijkheid tot euthanasie hier geboden wordt, maar het belangrijkste voor haar is de wens van de patiënt. Erover praten, weten dat de ruimte ervoor is, zijn wezenlijk in dat proces: "het is niet aan mij om te bepalen hoe mensen gaan sterven, het gaat er om dat dat in alle waardigheid gebeurt. Luisteren en voelen is dan heel belangrijk. Mensen voelen gewoon zelf wanneer ze klaar zijn om te sterven." ■

NIEUWS VAN DE COÖRDINATOREN

We praten u graag bij, over de laatste ontwikkelingen in huis. We zijn het jaar goed van start gegaan. Ten eerste maakte de verpleegkundige organisatie Acare plaats voor Vérian. Hoewel het even spannend was hoe de overdracht zou gaan, is dit eigenlijk heel vlotjes verlopen. Ook computertechnisch ging dat goed. Met dank aan de nodige inzet die hieraan voorafging door zowel het verpleegkundig team als team Vérian.

Nog meer te vermelden nieuws is, dat de laatste groep bestaande uit 5 nieuwe zorgvrijwilligers de opleidingstijd goed heeft afgerond. Zij hebben hun plek in huis en in het team helemaal gevonden. En daar zijn we heel blij mee! Met één van hen leest u in deze Nieuwsbrief, een interview.

Wat betreft de opleiding; deze hebben we altijd zelf gegeven aan nieuwe groepen aspiranten, toegepast op het werken in ons hospice. Er bestaat echter ook een regionale opleiding die al jaren centraal in de Achterhoek wordt gegeven. Daar zijn enkele hospices en palliatieve thuiszorgorganisaties uit de Achterhoek bij aangesloten. We hebben ervoor gekozen om onze laatst aangenomen aspiranten deze regionale opleiding te laten volgen. En we kijken vanaf de zijlijn mee of het daadwerkelijk voordelen biedt ten opzichte van een interne opleiding en of het voldoende ondergrond biedt als aspirant.

Als laatste is het fijn om te vermelden dat we onze werkzaamheden weer als vanouds uitvoeren. Na een periode van afstand houden en werken met mondkapjes, van het begrenzen van bezoek in ruimtes en aantallen, ervaren we inmiddels weer een gastvrij huis te zijn. Met de huiselijkheid en ontspanning die daarbij passen. Want dat hebben we toch wel erg gemist. Gewoon dat praatje bij de koffiemachine....

Peter en Kathy

BIJZONDERE TROUWLOCATIE

Al jaren waren ze samen, de kinderen werden al groot. Maar het kwam er gewoon nooit van. Toen overleed haar moeder midden in de Coronatijd. Wat had ze graag gewild dat moeder erbij was geweest. En nu lag haar vader zo maar ineens in het hospice. Wat wilden ze samen graag dat hij die bijzondere gebeurtenis nog mee zou kunnen maken. Hun huwelijk! Na al die jaren toch nog voor de wet bevestigen dat je voor altijd voor elkaar gekozen hebt. Bijzonder ook om dit samen met je opgroeiende kinderen te kunnen doen. En wat wilde ze graag dat haar vader getuige zou zijn. Schoorvoetend kwam ze aankloppen op ons kantoor. Hoe dachten wij er over? Zou het misschien.....?

Natuurlijk was er geen twijfel nodig. Als er een bijzondere wens is met betrekking tot onze gasten die in de laatste fase van hun leven zijn, zullen we altijd proberen te doen wat mogelijk is. En in dit geval was het maar een kleine moeite. Haar trouwjurk had ze al lang in de kast hangen. Ze werkte zelf op het gemeentehuis. Door haar contacten daar was een trouwambtenaar snel geregeld. Ook de toestemming om het hospice als buitengewone trouwlocatie aan te wijzen was snel rond.

Een vriendin maakte een bruidsboeket en corsages. Als hospice bestelden wij een trouwtaart en zorgden we voor wat versiering. De zon scheen. Vader was al vroeg wakker en zat te glimpen op zijn stoel in zijn nette pak. Samen met hem, kinderen en een enkele goede vriend(in), vond de plechtigheid plaats in onze

huiskamer. Vader zette zijn handtekening. Daarna werd de taart aangesneden. Vervolgens werden mooie foto's gemaakt. Een stralend bruidspaar.

Een intiem gebeuren met een klein maar warm gezelschap. We mochten het met u delen. Eén van die bijzondere momenten die nog lang in onze herinnering blijft. ■

Tineke Breuer

OPEN MIDDAG HOSPICE

Op zoek naar prachtig vrijwilligerswerk?

Op vrijdag 12 mei om 14.00 uur organiseert Hospice Zutphen een voorlichtingsbijeenkomst over het werk van vrijwilligers in het hospice. Wie belangstelling heeft om te komen werken als zorgvrijwilliger, boodschappenvrijwilliger of tuinvrijwilliger is van harte welkom. Er wordt een film vertoond en een ervaren zorgvrijwilliger en een coördinator vertellen over het veelzijdige werk in het hospice. Je ontvangt uitgebreide informatie over wat het werk inhoudt en wat van de vrijwilliger wordt gevraagd. De bijeenkomst eindigt met, indien mogelijk, een rondleiding door het huis.

BIJNA ZOALS THUIS

Hospice Zutphen is een gastvrij bijna-thuis-huis dat ruimte biedt aan vijf gasten. De medewerkers richten zich op kwaliteit van leven en bieden mensen in hun laatste levensfase zorg die bij hen past en recht doet aan hun wensen. De zorg voor de gasten wordt verleend door zorgvrijwilligers, een verpleegkundige, de eigen huisarts en coördinatoren.

ZORGVRIJWILLIGERS

De functie van de zorgvrijwilligers, de grootste groep vrijwilligers in het hospice, is veel-omvattend: van persoonlijke verzorging van de gasten, het verzorgen van de maaltijden naar de wens van de gasten, tot licht huishoudelijk werk. Je werkt twee keer per week, vier uur. De vrijwilliger is met aandacht aanwezig bij de gasten en hun naasten en biedt de ondersteuning die nodig is: een luisterend oor, een gesprek of stille aanwezigheid.

TRAINING EN BEGELEIDING

Om het werk - van met name zorgvrijwilliger - goed te kunnen verrichten, wordt een training aangeboden. Naast de training wordt de aspirant-vrijwilliger in de praktijk begeleid in het uitvoeren van zijn/haar taken. De eerstvolgende training voor nieuwe zorgvrijwilligers begint na de zomer. Vanaf de start werkt de zorgvrijwilliger ook 1 à 2 dagdelen per week mee in het hospice.

Gezien de verwachte belangstelling is aanmelding vooraf noodzakelijk. Dit kan per mail bij peterbuskermolen@hospice-zutphen.nl of schriftelijk: Hospice Zutphen, Thorbeckesingel 2, 7204 KS Zutphen.

SYMPOSIUM 5 OKTOBER

Al weer een half jaar geleden, op 5 oktober, was het zover; we vierden het 25 jarig jubileum van het hospice met een feestelijk symposium in de Buitensociëteit in Zutphen.

Een speciale werkgroep ging vol enthousiasme aan de slag met de voorbereiding en dat leverde een actueel thema op: 'Rituelen zoals ze gebruikelijk zijn binnen allerlei (geloofs)richtingen'. Dit kreeg zijn beslag in de vorm van een kringgesprek met een vijftal deskundigen op het gebied van verlies en rouw: Ton Besterveld, voorganger Christengemeenschap Zutphen; John Bos; gepensioneerd chirurg en actief bij Etty Hillesum centrum in Deventer, met kennis van de joodse traditie; Hugo Remmers, geestelijk verzorger Gelre en werkzaam bij Willems levensvragen;

Sabijn van Rijsewijk, kennis van de islam en traditie rouw en sterven en Eva Ouwehand, onze eigen geestelijk verzorger.

Het delen van verhalen, gebeurtenissen en uitleg van rituelen, ontwikkelde zich tot een boeiende uitwisseling. Elke 'overtuiging' met haar eigen basiswaarden maar hoe groot ook de overeenkomsten en herkenning.

Dit kwam nog extra tot uitdrukking dankzij het optreden van Theatergroep Draad. Met hun terugspeeltheater speelden zij - in interactie met de sprekers en het publiek - allerlei situaties uit, die aan bod waren geweest. Ook medewerkers en vrijwilligers droegen volop treffende voorbeelden aan.

Dagvoorzitter Angelique Krüger was een vaardig en scherp gespreksleider.

Tijdens de inloop werden bezoekers verrast met de prachtige zang van Vocaal Ensemble Fermata. Dit koor verzorgt "de muzikale omlijsting voor momenten van afscheid" en bracht enkele toepasselijke liederen ten gehore.

De ongeveer 275 gasten hadden een mooie middag, te meer ook omdat het voor veel mensen een weerzien was met oude bekenden. ■

Kathy de Vries en Peter Buskermolen

“Het thema leven & dood heeft me altijd geboeid”

Interview met Joke Franken-Tibbe, zorgvrijwilliger

- Door Herma Loman -

Het hospice is opgericht en wordt grotendeels gerund door circa 100 vrijwilligers. Ongeveer zestig van hen werken als zorgvrijwilliger. Zorgvrijwilligers nemen de dagelijkse zorg voor de gasten op zich. Daarbij moet je denken aan persoonlijke zorg, zoals hulp bij het wassen en aankleden. Ook een praatje maken, voorlezen, een spelletje doen of waken bij stervenden, behoren tot de werkzaamheden. Daarnaast horen koken, wassen en strijken en andere huishoudelijke bezigheden tot hun taak. Recent (februari) heeft een nieuwe groep van 5 mensen de basistraining afgerond. Joke Franken-Tibbe is één van hen. Na de formele opleiding, waarin ze als extra kracht meedraaide in de verschillende diensten, maakt ze nu haar ‘vliegreun’.

Recent (februari) heeft een nieuwe groep van 5 mensen de basistraining afgerond. Joke Franken-Tibbe is één van hen. Na de formele opleiding, waarin ze als extra kracht meedraaide in de verschillende diensten, maakt ze nu haar ‘vliegreun’.

Wat was je motivatie om als zorgvrijwilliger aan de slag te willen?

“Enkele jaren geleden overleden, binnen een jaar, mijn beide schoonouders. Ik maakte toen voor het eerst zo dichtbij mee hoe de zorg voor hen was. Bij de palliatief verpleegkundige in de thuissituatie, zag ik hoeveel aandacht ze gaf en vooral dat ze meer betekende dan alleen de (thuis) zorg. In het hospice (Zeeland) was het heel bijzonder om te ervaren hoe we er als familie helemaal konden zijn voor mijn schoonmoeder. Veel van de zorg werd van ons overgenomen. Hierdoor hadden wij de ruimte om de tijd die we nog samen hadden, zo waardevol mogelijk in te vullen, te leven en te beleven.

Ik keek met bewondering naar de verzorgenden en merkte dat ik door hen werd geïnspireerd. En dat terwijl ik dacht

weinig affiniteit met zorgtaken te hebben en mijn professionele werkzaamheden binnen het beroepsonderwijs uitoefenen” (Joke is consulent opleiden bij een onderwijsorganisatie). Dat was het begin van een vlammetje.

Al langer vroeg ze zich af, of ze nog andere behoeften had naast haar baan. Met de kinderen (bijna) de deur uit, was er ruimte om me meer te ontwikkelen. “Het thema leven & dood heeft me altijd geboeid en toen ik vorig jaar een vacatureoproep van het hospice zag, kwam alles samen. Na het geslaagde bezoek aan een informatiebijeenkomst, ging ik deel uitmaken van de groep die in oktober aan de basistraining begon.”

Wat waren je indrukken tijdens het opleidingstraject en hoe ervaren je nu je rol?

De opleiding bestaat uit een aantal bijeenkomsten met o.a. theorie, trainen van vaardigheden en technieken, oefenen van feedback, delen van eigen verlieservaringen en meelopen in de praktijk. “Vooral dat laatste is belangrijk en het is ontzettend

fijn dat je al werkend veel leert en dat je zelf je tempo bepaalt. Zo heb ik er voor gekozen om, na de opleiding, voorlopig als boventallige kracht nog meer ervaring op te doen. Bovendien is de sfeer onderling erg prettig. Je kunt alle leervragen stellen en je kunt altijd terugvallen op anderen; je doet het echt samen.

En ik ontdekte nog weer nieuwe dingen over mezelf. Voordat ik begon, leek me vooral de persoonlijke verzorging van de mensen spannend. Ik moest echt uit mijn comfort zone komen; durven en doen. Nu merk ik in de praktijk dat me dat eigenlijk goed afgaat en dat ik het juist het mooiste van mijn werk vindt.”

Op mijn vraag naar bijzondere ervaringen, vertelt Joke dat ze het vooral heel speciaal vindt om in zo’n fase zo ‘dichtbij’ te mogen zijn. Of het nou bij een hulpvraag of in een gesprek is, je hebt momenten van intimiteit die erg waardevol zijn. Joke: “Je kunt bijdragen aan het gevoel dat iemand heeft in een hospice als ‘een bijna-zoals-thuis-huis’”. ■

KATHY STOPT ALS COÖRDINATOR: “GOED WEER IETS NIEUWS TE GAAN DOEN”

Begin april maakte Kathy de Vries bekend dat ze per 14 juli stopt met haar werkzaamheden. In een mail aan alle medewerkers, geeft ze aan: “Na ruim 7 jaar met heel veel plezier gewerkt te hebben voor Hospice Zutphen, laat ik jullie weten dat ik ermee ga stoppen. De reden is dat ik een nieuwe baan heb aangenomen. Ik ga vanaf half juli starten als Casemanager Dementie in Dieren en daar heb ik veel zin in. Ik wil wel alvast zeggen dat ik het heel erg mooi heb gevonden om voor dit bijzondere huis, met jullie als bijzonder team, te mogen werken. Het heeft me veel gedaan. En toch is het voor mij goed om weer iets nieuws te gaan doen, zoals ik er ook van overtuigd ben dat het goed is dat er een nieuwe coördinator start, die nieuwe goede dingen meebrengt.”

NIEUWS VAN DE VRIJWILLIGERSRAAD

De vrijwilligersraad bestaat uit 6 personen, allen actief als vrijwilliger binnen het Hospice en alle bedrijfsonderdelen vertegenwoordigend. De raad ziet het als taak om bestuur en vrijwilligers dicht bij elkaar te brengen. Ongeveer twee keer per jaar is er een overleg met het bestuur om te bespreken wat er leeft onder de vrijwilligers en wat mensen op de werkvloer bezighoudt. Beoogd wordt te signaleren wat er leeft op de werkvloer en dat overstijgende onderwerpen met het bestuur besproken kunnen worden. Ook kan het bestuur vragen wat de raad vindt van te nemen maatregelen cq vast te stellen besluiten. Over de gehouden gesprekken wordt door de raad naar alle vrijwilligers gecommuniceerd.

In 2022 is er tweemaal een bijeenkomst geweest van bestuur en vrijwilligersraad. De eerste keer, 5 januari, was het belangrijkste onderwerp de vacature voor coördinator, waarin het bestuur polste hoe de vrijwilligers zouden denken over een invulling van de functie 'hoofdcoördinator'. Tijdens de tweede bijeenkomst, 28 september, zijn informatie en gedachten uitgewisseld over de volgende onderwerpen:

- over de gesprekken die het bestuur voert met zorgorganisaties die de werkgever van onze verpleegkundigen zouden kunnen worden;
- over de visie hoe de taakverdeling ligt tussen verpleegkundigen en vrijwilligers, dit onderwerp zal aandacht krijgen in een gesprek tussen vrijwilligers, verpleegkundigen en coördinatoren;
- over de rol van verpleegkundigen bij opname van gasten; ook dit wordt verder besproken met coördinatoren en verpleegkundigen;
- over eventueel een zesde kamer voor een gast;
- over het jubileum in oktober 2022.

DE DOOD VAN MARIA

Een poosje geleden bezocht ik een tentoonstelling 'Oog in oog met de dood' in het St Janshospitaal in Brugge. Het schilderij 'de dood van Maria' stond daarin centraal. Het is waarschijnlijk ergens tussen 1472 en 1481 geschilderd door Hugo van der Goes. Hij was een van de Vlaamse primitieven en het schilderij is in de afgelopen 4 jaar grondig gerestaureerd.

Je ziet Maria die stervende, of misschien net overleden is. Ze ziet er in ieder geval behoorlijk bleek uit. Om haar heen zijn de 12 apostelen te zien. Volgens een oude legende werden ze geroepen naar de berg Sion, in haar stervensuur. Wie het niet kon redden of al overleden was werd door de heilige Geest op een wolkje een handje geholpen. De apostelen lijken allemaal een beetje in gedachten verzonken, iedereen verwerkt het zo op zijn eigen manier. Ze lijken ook weinig oog te hebben voor het visioen van Jezus die zijn moeder met open armen opwacht. Hierop lijken de ogen van Maria juist gericht. Met de tekenen van het kruis in zijn handen, als symbool van de overwinning op de dood. Alleen één van de 12, links achter de man met het priestergewaad (Petrus), lijkt zijn innerlijk oog ook op iets gelukzaligs gericht te hebben, misschien ziet hij ook een visioen?

Voor deze tentoonstelling zijn vijf kunstenaars gevraagd om iets over het schilderij te zeggen. Je kon bijvoorbeeld kijken naar een ontroerend verhaal van Ilja Pfeiffer, die in coronatijd boodschappen moest doen voor zijn schoonfamilie in Italië, terwijl bosjes mensen stierven. Op weg naar de winkel liep hij een kerk binnen en werd daar getroffen door een beeld van Maria, "terwijl ik eigenlijk helemaal niet meer geloof". Juist in die tijd werd hij door haar geraakt. Sholeh Rezazadeh, in 2015 vanuit Iran naar Nederland gekomen en hier schrijver, dichter en performer geworden na haar studie geneeskunde in Iran, mijmerde bij het schilderij: "als je doodgaat laat je alles achter, maar er ontvouwen

zich ook nieuwe mogelijkheden". Het visioen van Maria was voor haar daarvan de verbeelding. Anne Teresa De Keersmaeker (choreograaf) had zich door het schilderij laten inspireren om de gezichtsexpressie van dansers te benadrukken in haar choreografieën.

Hugo van Goes had dit schilderij ook in het hospice kunnen maken. De gasten en hun naasten, vrijwilligers en anderen die hier komen, iedereen beleeft de dood op een persoonlijke manier. En voor al die verschillende visies is ruimte. Net als op het schilderij bevinden we ons in dezelfde ruimte rondom de stervende. Het allerindividueelste en menselijke verbondenheid liggen heel dicht naast elkaar. ■

Eva Ouwehand, geestelijk verzorger

JUBILARISSEN

Deze vrijwilligers vierden in maart hun 12,5-jarig jubileum, vlnr: Ria Lubberding (boodschappen vrijwilliger), Mieke Kleppe Kok (zorgvrijwilliger), Joop Vinkenvleugel (administratie) en Trudie Demoed (administratie).

NOG EEN JUBILARIS

Behalve de 4 jubilarissen die op woensdag 22 maart werden gefêteerd, was het zaterdag 25 maart de beurt aan Hein Felix. Hein is al 12,5 jaar werkzaam als vrijwilliger in de tuin. Coördinator Kathy kwam daar speciaal voor op de koffie en bracht taart en een cadeaubon mee..

FINANCIËLE ONDERSTEUNING

De zorg die in het hospice wordt gegeven, brengt veel kosten met zich mee. Gelukkig is er financiering door overheid en zorgverzekeringen. Daarnaast zijn er aanvullende financiën noodzakelijk om het comfort van de gasten zo aangenaam mogelijk te maken. Uw steun is daarom van harte welkom. Als u een financiële bijdrage wilt leveren is het goed te weten dat de Vriendenstichting een algemeen nut beogende instelling (ANBI) is. Dat betekent voor u, dat een donatie, gift of schenking aan de stichting onder voorwaarden fiscaal aftrekbaar is (zie www.anbi.nl). Voor de ANBI-stichting betekent het dat er geen belasting verschuldigd is over de ontvangen donatie, gift, schenking of erfstelling.

Uw gift stellen wij bijzonder op prijs! Graag zouden wij u daarom willen bedanken voor uw bijdrage en u onze Nieuwsbrief toesturen. Vandaar dat wij ook uw adres en e-mailadres vragen. U bent niet verplicht dit door te geven. Uw gegevens worden vertrouwelijk behandeld en worden niet aan derden beschikbaar gesteld. Elders in deze Nieuwsbrief leest u over andere vormen van ondersteuning, b.v. via de Stichting Vrienden Zutphen Hospice.

EENMALIGE GIFT

Een éénmalige gift is van harte welkom! Dat kan door het scannen van de QR code. Het bedrag kunt u vervolgens zelf bepalen.

Een bankoverschrijving is uiteraard ook mogelijk. Ons rekeningnummer is:
NL 22 ABNA 0513 679 960 t.n.v. Hospice Zutphen

PRESENTATIE BIJ U

Hospice Zutphen is een 'bijna-thuis-huis', voor mensen die in de laatste fase van hun leven zijn. De meeste mensen hebben de wens om thuis te sterven. Helaas is dat niet voor iedereen mogelijk. Vaak blijkt dat de zorg zo intensief is, dat dit te belastend wordt voor mantelzorgers. Regelmatig horen wij van mensen die bij ons verblijven en van hun naasten: "hadden we maar eerder geweten van het bestaan en de mogelijkheden van het hospice." Bij ons is altijd liefdevolle, deskundige zorg beschikbaar. Doordat wij een aantal belastende zorgtaken uit handen kunnen nemen, ontstaat er weer echte tijd voor elkaar en voor de dingen die in deze fase echt belangrijk zijn. Te vaak horen wij over onbekendheid met ons werk en de mogelijkheden. Daarom vertellen wij graag over ons hospice en wat wij voor mensen kunnen betekenen.

Wij kunnen voor u een boeiende presentatie verzorgen. Wij hebben de beschikking over een foto/film reportage en enkele vrijwilligers vertellen daarbij hun persoonlijke verhaal en ervaringen. Voor u een mooie invulling, voor ons een goede gelegenheid om ons werk breder onder de aandacht te brengen.

Mocht u geïnteresseerd zijn of verdere vragen hebben dan kunt u contact opnemen met één van de coördinatoren Kathy of Peter.
Tel. 0575 566333 / Mail: info@hospice-zutphen.nl

STICHTING VRIENDEN HOSPICE ZUTPHEN

Stichting Vrienden Hospice Zutphen verleent financiële en materiële hulp aan het hospice. Dit doet zij met geld dat door sponsors, donateurs en acties bijeen wordt gebracht. Onderdeel hiervan is een zgn 'Gastenfonds' waarmee de stichting er garant voor staat dat iedereen gebruik kan maken van het hospice, ongeacht de eigen financiële situatie. Het bestuur van de stichting bestaat uit een vijftal vrijwilligers.

DE CLUB KAN GROTER

Ook in 2022 konden we het hospice op een aantal terreinen ondersteunen. Zo hebben we een onverwachte, maar wel noodzakelijke, vervanging van het dak voor onze rekening genomen. Hier was € 42.500 mee gemoeid. Door een legaat en een aantal grote giften, waren we in staat om € 150.000 te doneren. Hiermee kon het hospice een groot gedeelte van de lening voor de aankoop van het gebouw vervroegd aflossen. Tevens hebben we een voorziening kunnen vormen voor het geval dat het hospice onverhoopt in de rode cijfers zou raken. Hiermee is het voortbestaan ook in moeilijke tijden gegarandeerd. Bovendien konden we vanuit het Gastenfonds, € 10.000 bijdragen ten behoeve van gasten voor wie het niet mogelijk was om de eigen bijdrage (volledig) te betalen. Wij zijn onze donateurs dan ook bijzonder erkentelijk voor hun bijdragen.

NIEUW BESTUURSLID

Op 1 oktober vorig jaar is André Scheltes benoemd tot algemeen bestuurslid van de Stichting Vrienden Hospice Zutphen. André stelt zichzelf voor: "Ik ben sinds 2020 met pensioen en heb ruim 40 jaar gewerkt in de controle bij de ministeries Onderwijs, Justitie en Financiën. In mijn vrije tijd ben ik lang bestuurlijk actief geweest bij de Scheidsrechtersvereniging Zutphen en Omstreken, Oudervereniging basisschool de Condor (nu de Parel) en bij de Stichting Krasnakin. Op dit moment ben ik secretaris van het Sint Nicolaasgenootschap Nederland.

Mijn eerste ervaring met het Hospice Zutphen stamt uit 2009, toen mijn moeder er gast was. Heel vreemd misschien maar wat ik me vooral herinner, is de soep die op de laatste dag voor ons

gemaakt werd en alle aandacht die er voor ons was. Zonder dat je dat als familie echt opvalt, werd er veel aan gedaan om het haar naar de zin te maken. Ze lag op de kamer aan het water. Het viel haar op dat er in de tentjes aan de overkant meer werd gedaan dan alleen vissen. Wanneer ik vanaf de Braamkamp naar de stad fiets, kijk ik nog altijd naar het raam waarachter ze toen lag. Wat mij aanspreekt, zijn de doelstellingen van de stichting. Ik hoop daar de komende jaren mijn bijdrage aan te kunnen leveren."

CLUB VAN HONDERD

Al een aantal jaar zijn er enkele bedrijven die minimaal 5 jaar lang jaarlijks een bedrag van € 100,00 (of meer) doneren aan Stichting Vrienden Hospice Zutphen. Op deze manier dragen zij structureel bij aan onze doelstelling. Begin december hebben wij zo'n 150 bedrijven in Zutphen en omgeving, die nog geen lid zijn, een brief gestuurd. Hierin stelden wij een lidmaatschap van de Club van Honderd voor. Dat heeft een aantal nieuwe leden opgeleverd waar we erg blij mee zijn!

Maar... de club kan groter! Ben jij of ken jij een bedrijf dat zich zou willen aansluiten bij de Club van Honderd, we horen het graag. Het bedrijf kan in eigen uitingen kenbaar maken dat het lid is van de Club van Honderd. Daarnaast plaatsen wij het bedrijfslogo op de website indien de ondernemer dit wil. En vanzelfsprekend wordt men uitgenodigd bij evenementen als een lezing of symposium.

Voor vragen of aanmelden, kunt u mailen of bellen naar:

vrienden@hospice-zutphen.nl

Marlies Snijders, voorzitter: 06-40504903

COLOFON

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Hospice Zutphen en wordt zowel in digitale als gedrukte vorm verspreid onder donateurs, vrijwilligers en leden van de Stichting Vrienden van Hospice Zutphen.

Eindredactie: Herma Loman en Alja Boer
Grafische vormgeving en druk: Buro Zutphen

ONJUISTE GEGEVENS?

Mail bij verhuizing of onjuiste adressering uw correcte gegevens naar info@hospice-zutphen.nl.

